

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 287/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Д., због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Д.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.213/13 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2118/13 од 26.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 03. априла 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Д. – адвоката Д.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.213/13 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2118/13 од 26.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К бр.213/13 од 25.04.2013. године, окривљени С.Д. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 20.04.2011. до 27.04.2011. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати на име трошкова кривичног поступка износ од 21.312,50 динара, а на име паушала износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2118/13 од 26.09.2013. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Д., а пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.213/13 од 25.04.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Д. – адвокат Д.Ј., на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. сада важећег ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13) односно из члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП који се примењивао у време доношења побијаних пресуда ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/10) са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Истовремено је предложио да се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу К бр.213/13 од 26.09.2013. године, одложи.

Након што је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, обзиром да веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је, након разматрања списка предмета и пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом браниоца окривљеног С.Д. указује да су побијаним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. сада важећег Законика о кривичном поступку, односно из члана 368. став 1. тачка 5. Законика о кривичном поступку који се примењивао у време доношења побијаних пресуда и у вези са тим истиче да су и првостепени и другостепени суд учинили повреду одредаба у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/2010), те је Врховни касациони суд побијане пресуде и оценио по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку.

Позивајући се на повреду одредаба члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/2010), у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, бранилац окривљеног наводи да се, обзиром на висину износа противправне имовинске користи коју је окривљени одузео критичном приликом (5.200,00 динара), у конкретном случају не ради о кривичном делу тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, због којег је оглашен кривим, већ о кривичном делу ситном делу крађе из члана 210. КЗ, за које дело је овлашћени тужилац приватни тужилац, а не и јавни тужилац.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени критичном приликом обијањем и проваљивањем затворених просторија одузео 5.200,00 динара, при чему није наведено да је ишао за тим да оствари имовинску корист у износу већем од 15.000,00 динара (што би упућивало на кривично дело тешке крађе), те да због овог пропуста изрека првостепене пресуде не садржи умишљај окривљеног који је потребан да би се предметно кривично дело правно квалификовало као кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, због којег је оглашен кривим.

Међутим, напред изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, не могу се прихватити као основани.

Ово стога што из изреке првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени у намери прибављања противправне имовинске користи из касе која се налазила на пулту оштећеног - власника продавнице СТР С.Н. у П., након што је обио браву на улазним вратима и ушао у просторије објекта, присвојио сав новац од пазара у већим апоенима, те се дакле из изреке несумњиво закључује да је окривљени одузео сав новац који се налазио у каси и који је он пронашао критичном приликом.

Одредбом члана 210. став 2. КЗ, прописано је да се крађа, утаја и превара сматрају ситном, ако вредност украдене или утајене ствари, односно штета проузрокована преваром не прелази износ од 15.000,00 динара, а учинилац је ишао са тим да прибави малу имовинску корист, односно да проузрокује малу штету.

Према томе, да би се радње окривљеног могле квалификовати као кривично дело ситне крађе из члана 210. КЗ, у изреци пресуде би морало бити наведено да је учинилац поступао са намером да прибави себи малу имовинску корист. Како је у изреци првостепене пресуде јасно наведено да је окривљени С.Д. критичном приликом одузео туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист и из касе која се налазила на пулту присвојио сав новац у већим апоенима од пазара, из чега произлази да очигледно није ишао за тим да прибави себи малу имовинску корист, већ му је умишљај био усмерен да одузме сав новац у већим апоенима који нађе у каси, то се из изреке првостепене пресуде, а супротно наводима изнетим у захтеву, јасно да закључити да се у конкретном случају ради о кривичном делу тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, због којег је окривљени и оглашен кривим, а не о кривичном делу ситне крађе из члана 210. КЗ, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Одредбом члана 19. став 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004... 76/10), који се примењивао у време доношења побијаних пресуда, те одредбом члана 5. став 1. новог ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13), прописано је да је за кривична дела за која се гони по службеној дужности, овлашћени тужилац – јавни тужилац.

Како се у конкретном случају очигледно ради о кривичном делу тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, које се према одредбама кривичног законика гони по службеној дужности, те за које је овлашћени тужилац јавни тужилац, то су наводи захтева за заштиту законитости – да су побијаним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. раније важећег ЗКП, односно из члана 438. став 1. тачка 7. новог ЗКП, у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13), донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**